

50,000 Kr. Hele Spørgsmaalet er i Virkeligheden, om vi skal bevilge 20,000 Kr. mere aarlig allerede nu, og set fra Rigsdagens Standpunkt er det ikke noget stort Spørgsmaal, men for „Hedebruget“ er det af overordentlig Vigtighed, det er et Aars Vanskeligheder at komme igennem eller rettere sagt at komme udenom, og derfor beder jeg det høje Ting om at støtte mig. Den ærede Ordfører søgte ved sine Bemærkninger paa Flertallets Vegne at indskærpe, at det ikke er saa forfærdelig meget om at gøre, om det høje Ting gaar det ærede Udvalgsflertal imod, og jeg er ham erkendtlig for, at han lægger Sagen saadan til Rette, at her ikke er Tale om, at Afstemningen betyder et Nederlag for Ministeren, hvis mit Ændringsforslag forkastes, eller for Finansudvalgets Flertal, hvis mit Forslag vedtages. Det er et sagligt Spørgsmaal, et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, det er ikke en Strid, hvor det gælder Nederlag, Knald eller Fald for den ene eller anden Part. I denne Forbindelse fortjener det ogsaa at fremhæves, at den ærede Ordfører sagde, at for ham laa Hovedvægten paa, at vi i Fjor traf en bestemt Aftale. Dertil har jeg at bemærke, at vi traf vor Aftale i Fjor uden at kunne kende Forholdet til Bunds, men i den ærede Ordførers Udtalelser herom ligger jo, at hans Modstand hovedsagelig er begrundet i det rent formelle. Jeg appellerer til den ærede Ordfører og hans Kolleger i Finansudvalget, der staar paa det samme Standpunkt, om at give Slip paa det formelle og støtte det reelle i Sagen, som er, at „Hedebruget“ bringes ud af en vanskelig Stilling, som det vilde komme til at staa i i en Del Aar, hvis vi igen samler op nyt Afviklingsemne, som vi helst skulde være fri for, naar vi endelig en Gang har faaet de 60,000 Kr. afviklet.

Med Hensyn til Konsekvenserne vil jeg sige, at naar der er Strid oppe, fremstiller man ofte Konsekvenser, som Modstanderne af ens Standpunkt skal vige tilbage for. Men denne Fremhæven af Konsekvenserne kan undertiden komme til Ulejlighed senere. Jeg henstiller derfor til den ærede Ordfører ikke at gaa for haardt frem i saa Henseende. Hvorvidt de 50,000 Kr. skal fikseres for Fremtiden, kan vi tales ved om til næste eller næstnæste Aar, for saa vidt vi da faar med disse Sager at gøre. Der er ingen nødvendig Konsekvens, der flyder af, at Kravet et enkelt Aar eller et Par Aar gaar ud over, hvad der kan fyldestgøres med 50,000—60,000 Kr. Det kan gaa noget i Spring

Rigsdagen kan derfor godt holde paa, at de 50,000 eller 60,000 Kr., eller hvad det nu er, som den fikserer Tilskuddet til, er det normale. Det er ogsaa det, som egentlig bliver praktisk gennemførligt og ikke mere. Jeg anmoder den højtærede Ordfører om ikke at holde Konsekvenserne alt for stærkt frem, saa at man tror, at naar man stemmer for dette, er man forpligtet til at stemme for 100,000 Kr. ad Aare. Det er man slet ikke.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister har i Dag flere Gange henvist til den Forhandling, der i sin Tid fandt Sted her om denne Sag — det var i Gaar 7 Aar siden. Jeg mindes ogsaa den Forhandling med stor Interesse. Det var en af de haardeste Kampe, jeg nogen Sinde har deltaget i, i denne Sal. Jeg stod alene og kæmpede for et Forslag, der gik ud paa at stille 30,000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Støtte for Hededyrkerne. I Dag citerede den højtærede Minister adskillige af mine Udtalelser og sagde, at det var med Varme, jeg forsvarede denne Sag, jeg havde Kærlighed til den; det var i det hele en meget rosende Omtale af min Optræden. Det er noget sent, denne Anerkendelse kommer. Om den er fortjent eller ej, skal jeg ikke dømme om; men for 7 Aar siden havde Piben en anden Lyd. Da var der ingen Anerkendelse, nej, da var der haarde og bitre Angreb og Mistænkeliggørelse fra mange, mange Sider. Jeg skal tillade mig at citere enkelte af de Udtalelser, der fremkom den Gang. Jeg skal begynde med en Udtalelse af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), der gerne vil give sig Udseende af at være særlig sagkyndig paa dette Omraade. Han sagde henvendt til mig — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier, det findes i Rigsdagstidenden for 10. Marts 1906, Sp. 5450 — følgende: „Jeg skal ikke fordybe mig i den Debat, der er ført her, men jeg vil sige, at hvis det ærede Medlem praktisk taget kunde se, hvad det er, det ærede Medlems og hans Meningsfællers Forslag gaar ud paa, tror jeg, han vilde gyse for dets Følger. Han vilde intet naa af det, som han tilsigter, og han vilde komme til at udrede et overmaade betydeligt Beløb af Statskassen efter min Mening til saare liden Nytté.“ Dette uskyldige Ændringsforslag om at stille 30,000 Kr. til Raadighed til Støtte for Hededyrkerne vilde jeg komme til at gyse for, sagde det ærede Medlem.